

Γιώργος Μιχαηλίδης*

Σε άθλιο **διαγωνισμό υπερεκπλήρωσης** των στόχων για τα πρωτογενή πλεονάσματα, καθώς και σε αφθονία **παρηγορητικών** υποσχέσεων εξόδου από τα μνημόνια, επιδίδονται ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ.

Ας τα πάρουμε ένα ένα:

Πρώτον: ο στόχος (και η επίτευξη) ισοσκελισμένων ή /και πλεονασματικών προϋπολογισμών, δεν είναι απόδειξη νοικοκυροσύνης και αρετής όπως για παράδειγμα στην περίπτωση της προσπάθειας μιας οικογένειας.

Σε όλα τα καπιταλιστικά κράτη και πολύ περισσότερο σε αυτά που είναι σε μνημονιακή επιτήρηση, οι προϋπολογισμοί είναι **ταξικά άνισοι** (ως προς τον καθορισμό τόσο των εσόδων όσο και των εξόδων) και συνεπώς **κοινωνικά ελλειμματικοί**.

Το συμφέρον των εργατικών και λαϊκών στρωμάτων βρίσκεται όχι στην ενίσχυση, αλλά στην άρση αυτού του ελλείμματος, με άνοδο του σκέλους των δημοσίων και κοινωνικών δαπανών. Αλλά ακόμη και με όρους αστικής πολιτικής οικονομίας, σε χώρες και οικονομίες σε κρίση ή στασιμότητα, η ενίσχυση των δημοσίων επενδύσεων και της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων, αποτελεί μονόδρομο για είσοδο σε κάποιο αναπτυξιακό κύκλο που στοιχειωδώς θα στηρίζεται σε ενίσχυση της απασχόλησης και της βελτίωσης του βιοτικού επιπέδου της κοινωνικής πλειοψηφίας.

Αντίθετα, η συνταγή των πλεονασματικών προϋπολογισμών, σημαίνει διαρκή κοινωνική

φτώχεια, ένταση της ταξικής ανισότητας και ανάπηρη οικονομική ανάκαμψη.

Με αυτή την έννοια, οι πρόσφατοι πανηγυρισμοί του ΣΥΡΙΖΑ ότι πέτυχε την “καλύτερη δημοσιονομική επίδοση από το 1995”, μόνο ως απόδειξη της πλήρους τοποθέτησής του στο αστικό και αντεργατικό στρατόπεδο μπορούν να διαβαστούν.

Δεύτερον: πώς κατάφερε ο ΣΥΡΙΖΑ αλήθεια την υπέρ-επίτευξη των στόχων για πλεονάσματα πέραν και των «υποχρεώσεων» που είχε υπογράψει (από 3,5%, περίπου στο 4-4,5%) και για την οποία του δίνει συγχαρητήρια η πρόσφατη έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής;

Με τρεις τρόπους.

Ο πρώτος αφορά την **υπερφορόλογηση**, άμεση ή έμμεση των εργατικών και λαϊκών στρωμάτων, αυξάνοντας έτσι τα έσοδα ακόμη και πέραν των προβλέψεων του προϋπολογισμού. Δηλαδή, η οικονομική φτώχεια και γενική κοινωνική δυσπραγία των λαϊκών στρωμάτων, είναι ο πρώτος αιμοδότης και αυτό είναι το υλικό υπόβαθρο της μεγάλης δυσαρέσκειας

Ο δεύτερος τρόπος σχετίζεται με την **υπό-εκτέλεση του κρατικού προϋπολογισμού** σε ότι αφορά το σκέλος των δημοσίων επενδύσεων, πράγμα που επισημαίνει (με χαρά στην ουσία, παρά τις πατρικές συμβουλές και η Έκθεση της ΕΕ). Δηλαδή, η μη πραγματοποίηση στοιχειωδών δημοσίων έργων και δαπανών υποδομής, που θα βελτίωναν την απασχόληση και το επίπεδο ζωής, εξασφάλισε την υπέρ-διασφάλιση της πληρωμής δόσεων χρέους προς τους τοκογλύφους της ΕΕ.

Ο τρίτος τρόπος για υπέρ-επίτευξη πλεονάσματος από το ΣΥΡΙΖΑ, αφορά την **“στάση πληρωμών” του δημοσίου για εσωτερικές οφειλές** που έχει (από εργολάβους έργων έως φαρμακεία και οργανισμούς) . Οι επιπτώσεις είναι επίσης σημαντικές, καθώς από τη μια για παράδειγμα γονατίζει πλήθος μικρών εργολάβων έργων προς όφελος μεγαλύτερων και αφετέρου κυρίως όλα αυτά μετακυλίνουν σε βάρος των μισθωτών που εργάζονται για αυτούς και βέβαια στην ποιότητα των έργων ή υπηρεσιών.

Και οι τρεις “μαγικοί” δρόμοι υπέρ-επίτευξης πλεονάσματος υπηρετούν άριστα την αντιδραστική και αντιλαϊκή κατεύθυνση που περιγράφηκε στην αρχή.

Η τελευταία γενική παρατήρηση αφορά τα περί **“εξόδου από τα μνημόνια”**. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη ανοησία ή μάλλον πιο **συνειδητό ψέμα**. Ούτε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ μας έβγαλε

από τα μνημόνια, ούτε βέβαια αυτό θα συμβεί με μια κυβέρνηση της ΝΔ.

Ο πιο αξιόπιστος μάρτυρας για αυτό είναι η εισαγωγή της Έκθεσης της ΕΕ η οποία υπενθυμίζει την εφαρμογή στην περίπτωση της Ελλάδας του Κανονισμού 472 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, δηλαδή την **επιβολή καθεστώτος ενισχυμένης επιτήρησης** (enhanced surveillance) σε χώρες που έχουν δάνεια από τον ESM στο πλαίσιο μνημονιακής “βοήθειας”. Αυτό για την Ελλάδα σημαίνει μνημονικό καθεστώς διαρκείας και **ευρωπαϊκοποίησης τουλάχιστον ως το 2060!**

Σημαίνει όμως και κάτι άλλο, πολύ σημαντικό που οι εργαζόμενοι και άνεργοι στην Ελλάδα και ειδικότερα οι αριστεροί άνθρωποι δεν πρέπει να ξεχνούν: Χωρίς **ρήξη με το οικοδόμημα της ΕΕ** και ειδικότερα χωρίς **άρνηση πληρωμής του χρέους**, καλύτερες μέρες για τον ελληνικό λαό δεν πρόκειται να έρθουν. Άλλωστε, γενικότερα, η έξοδος από την ΕΕ είναι η αναγκαία (αν και όχι ικανή) συνθήκη που επιτρέπει έξοδο από την καταστροφική λογική των πλεονασμάτων που εντός της είναι υποχρεωτικά.

Αυτός βέβαια ο δρόμος απαιτεί μια γενική αλλαγή προσανατολισμού, με διαφορετικό ταξικό, κοινωνικό και πολιτικό συσχετισμό και εδώ ακριβώς παίζει σημαντικό ρόλο η ενίσχυση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και ειδικά της ANΤΑΡΣΥΑ. Για να μείνει ανοιχτή αυτή η προοπτική και όχι να θαφτεί μαζί στην κηδεία του ΣΥΡΙΖΑ και της αποτυχημένης συνταγής δήθεν διαπραγμάτευσης με την ΕΕ.

Ερώτηση: Η ΝΔ σηματοδοτεί μια διαφορετική συνταγή “εξόδου” από αυτή του ΣΥΡΙΖΑ που κατέρρευσε με πάταγο; Και ναι και όχι!

Ναι, διότι η ΝΔ θα έρθει με τον αέρα της αποτυχίας οποιασδήποτε λογικής ρήξης με ΕΕ και χρέος, ταυτίζοντάς την σκόπιμα με την πολιτική ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό της λύνει (στην αρχή τουλάχιστον) τα χέρια να κινηθεί χωρίς προσχήματα, χωρίς δισταγμούς και χωρίς υποσχέσεις, με μια σχετική μετακίνηση της πίεσης περισσότερο στα μισθωτά εργατικά στρώματα (δημοσίου αλλά και ιδιωτικού τομέα) και με κάποια εξασφάλιση προσωρινών και ασταθών συμμαχιών με μεσαία στρώματα που συνήθως κρίνουν και τα εκλογικά αποτελέσματα.

Όχι, διότι στη γενική φιλοσοφία της η διέξοδος της ΝΔ έχει βγει από το ίδιο πατρών με αυτή του ΣΥΡΙΖΑ. Αλλά και γιατί, στην πραγματικότητα, υπάρχει πολύ μικρό περιθώριο ελιγμών εντός του ευρω-ενωσιακού καθεστώτος με αποτέλεσμα οι όποιες πιρουέτες και διαφοροποιήσεις, σύντομα θα αχρηστευθούν.

Σε κάθε περίπτωση ο παράγοντας της στάσης της κοινωνίας και της υπόκωφης έστω ταξικής διαπάλης θα κρίνει που θα πάνε τα πράγματα την επόμενη μέρα. Από αυτό δεν ξεφεύγει κανένας. Καθήκον της αντικαπιταλιστικής αριστεράς είναι να προετοιμαστεί για το νέο γύρο και με αυτό το πνεύμα να δώσει την εκλογική μάχη των βουλευτικών εκλογών ενισχύοντας και διευρύνοντας την συσπείρωσή της, αλλά και κάνοντας πιο αιχμηρό και πιο λαϊκό το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης που προβάλλει.

***μέλος της ΠΕ του ΝΑΡ**